

Od bakovských kurtů k Davis Cupu

První vzpomínku na tenistu **Jiřího Lehečku** (8.11.2001) mám z léta roku 2009, kdy jako sedmiletý kluk z Kněžmosta přijel na bakovský turnaj babytenistů, hráčů do devíti let. Turnaj vyhrál a ukázal, že s ním i starší soupeři musejí počítat. Za dva roky na to se zrodila Jirkova spolupráce s naším tenisovým oddílem. V letech 2011-12 dvě sezóny hostoval jako posila v bakovském družstvu starších žáků. Každou středu jezdil do Bakova trénovat s chlapci čtyřhru, tenis ho bavil a ani v tréninku nedal míč zadarmo.

STŘIH:

Je sobota 2. února 2019 a kapitán daviscupového reprezentačního týmu Jaroslav Navrátil posílá v utkání proti Nizozemsku za nerozhodnutého stavu na dvorec juniora Jiřího Lehečku. V 17 letech a necelých 3 měsících je Jirka nejmladším českým hráčem v této soutěži všech dob. Bez bázně vzdoruje 58. hráči světa Robinu Haasemu. Nakonec těsně prohrává 4:6, 6:2, 3:6, i když ve druhém setu dostal soupeře pod silný tlak. Kdo ví, jak by to dopadlo, kdyby ve třetím setu Jirka proměnil brejkbol na 2:0.

Jirko, vzpomeneš si občas na dobu, kdy jsi hostoval v Bakově a potkávali jsme se na mistrácích a turnajích? Utkvěla ti nějaká vzpomínka?

Samozřejmě, že si hraní v Bakově pamatuji. Bylo to několik let, které jsou součástí mého tenisového pokroku. Nejvíce vzpomínám na hraní středečních čtyřher, na které jsem s dědečkem pravidelně dojížděl.

Kdo tě přivedl k tenisu a zvažoval jsi aktivně i jiný sport?

Od mala jsem dělal plno sportů od plavání, bruslení až po fotbal a cyklistiku. Tenis jsem si vybral sám. Samozřejmě tím, že moje babička je bývalá profesionální tenistka, tak jsem k tenisu nějaké menší předpoklady měl.

Jako talentovaný hráč jsi dále prošel známými kluby. S kterými trenéry jsi spolupracoval a jak ovlivnili tvou hru? Kdo jsou nyní tví tréninkoví partneři?

Na začátku jsem trénoval s rodiči a dědečkem, později se mě ujal Jaroslav Frei, který mě naučil perfektně tenisové základy. Od deseti let jsem začal jezdit k Dušanovi Hajátkovi do Jablonce, který mojí hru rozvíjel dál. Ve čtrnácti přišel zlom, když jsem začal trénovat v Prostějově. V Jablonci bohužel nebyla taková tenisová konkurence, jakou jsem potřeboval do další kariéry. Naštěstí to v klubu v čele s Miloslavem Hajátkem pochopili a umožnili mi přestup, za což jsem jim velice vděčný. Aktuálně trénuji s Jaroslavem Navrátilem a jeho synem Michalem. Kondiční přípravu mi řídí Radek Štěpánek.

Kolik hodin denně trénuješ a jak moc se kromě tenisu věnuješ fyzické přípravě? Provozuješ i nějakou mentální přípravu? Tenis je ne psychiku dost náročný. A jak k tomu zvládáš školní povinnosti?

Trénuji přibližně 3 - 4 hodiny denně, do toho kondiční příprava další 1,5 hodiny. Fyzické přípravě se věnuji velice důkladně. Je to velmi důležité, jak z hlediska prevence zranění, tak z důvodu zlepšování fyzické kondice. Mentálně se připravuji také s Janem Muhlfeitem. Tenis je jeden z psychicky nejnáročnějších sportů, psychika hraje v zápasech velikou roli. Školní povinnosti se snažím zvládat, mám individuální studijní plán, ale i tak je to velice náročné.

Poslední dvě sezóny hraješ prakticky jen na zahraničních turnajích. Pohybuješ se kolem 10. místa na juniorském světovém žebříčku. Na Australian Open jsi byl letos ve čtvrtfinále dvouhry. K tomu velká gratulace. Jaký byl přechod z českého turnajového okruhu a čím se ti podařilo prorazit?

Děkuji. Přechod určitě nebyl jednoduchý. Bylo potřeba pečlivě vybírat turnaje a přejít na mezinárodní okruh postupnou cestou. To se nám povedlo. Myslím, že jsem postupně sbíral důležité zkušenosti, které se mi dále podařilo zúročit.

Co ti pomáhá k tomu, abys zvládl náročné zápasy při častém dalekém cestování mezi turnaji, navíc v různých klimatických podmínkách a na různých površích? Který povrch máš nejraději?

Dá se asi říci, že už jsem si na časté cestování zvykl. Nějaký extra recept na to nemám. Nejraději hraji asi na betonu, ale mám rád všechny povrchy. Nemám neoblíbený.

Loni jsi byl přihlášen na juniorku ve Wimbledonu. Nakonec z tvé účasti na poslední chvíli sešlo. Co se stalo?

Na přípravném turnaji v Roehamptonu jsem se zranil. Malá ruptura mezižeberního svalu. Bohužel to byl větší problém a nedovolil mi další týden nastoupit do hlavní soutěže Wimbledonu.

To je škoda. Snad to letos vyjde. Vylepšila ti náladu následná výhra na tradiční Pardubické juniorce, kde jsi v posledních kolech porazil své kolegy z juniorské reprezentace Dalibora Svrčinu a Jonáše Forejtku?

Samozřejmě ano, protože kvůli zranění jsem měsíc nemohl trénovat. Po měsíci a půl jsem najednou hrál v Pardubicích. Skvěle jsem se se svým týmem připravil a o to sladší to byl úspěch. Je vždy těžké hrát proti klukům, se kterými cestuji po turnajích. Ale zvládl jsem ten tlak ustát, a o to větší jsem měl radost z výhry.

Kdy ses dozvěděl od Jaroslava Navrátila nominaci na daviscupové utkání do Ostravy a na co jsi v tu chvíli pomyslel ? Měl jsi spíš trému nebo ses těšil?

Nominaci jsem se dozvěděl po vyhraném turnaji v Traralgonu v Austrálii, který předcházela AO. Samozřejmě jsem byl v euforii. Ještě jsem si moc neuvědomoval, co to pro mě znamená. Snažil jsem se nad tím moc nepřemýšlet a neuspokojit se. Ale těšil jsem se moc.

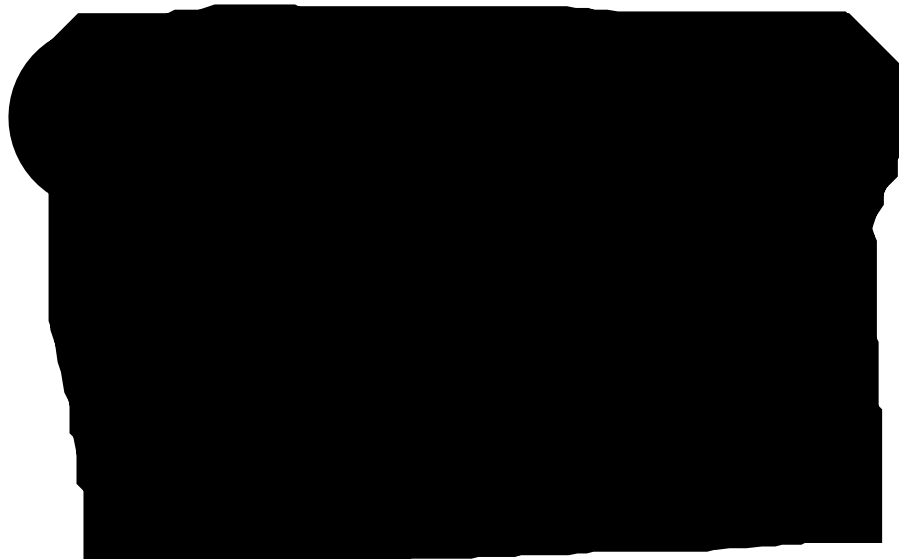
Dříve jsi hrával s raketami Babolat. Nyní jsme tě mohli v televizi vidět s Wilsonkami. Jak těžkou raketu používáš a jakou tvrdost výpletu?

Ano. Změnil jsem rakety v podzimní pauze. Raketa je speciálně dovážená na 310 gramů a pletu pod napětím 29/28 kg.

Jaký turnajový program chystáš Jirko v této sezóně, kdy se loučíš s juniorskou kategorií a zároveň sbíráš body i v mužích? Jsou zápasy proti nim o hodně těžší?

Tento rok bych chtěl ještě do programu zařadit pár juniorských turnajů včetně grandslamů. Ale prioritou této sezóny už bude mužský okruh ITF. Snad bych si mohl zahrát i pár turnajů challengerové úrovně, ale to je ještě daleko. Co se týče zápasů, tak když to srovnám s vrcholnou juniorskou úrovní, ten rozdíl je naprosto minimální. Je nutné se před mužskými turnaji vždy připravit trochu odlišným způsobem. Doufám, že se mi to bude dařit i v budoucnu.

Děkuji ti Jirko, že sis udělal ve svém nabitém programu čas na náš rozhovor. Budeme ti v Bakově dál držet palce a přejeme ti hlavně krásné zápasy s vítězným koncem. Doufám, že budeš jako hráč inspirací i pro děti, které s tenisem začínají nebo se pro něj rozhodují.

Ptal se Karel Koukal
LTC Bakov nad Jizerou

